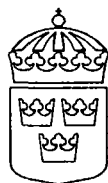

Kulturutskottets yttrande

1990/91:KrU5y

Lönebidrag

1990/91
KrU5y

Till arbetsmarknadsutskottet

Arbetsmarknadsutskottet har den 19 februari 1991 beslutat bereda kulturutskottet tillfälle att yttra sig över följande motioner om lönebidrag inom kulturinstitutionerna, nämligen motionerna 1990/91:A213, A217, A229, A238, A243, A244, A245, A249, A254, A258, A261, A262, A263 i vad avser yrkande 3 och A273.

Till kulturutskottet har inkommit en skrivelse från Svenska kommunförbundet och Landstingsförbundet, vilken överlämnats till arbetsmarknadsutskottet.

Vissa bakgrundsuppgifter

Gällande bestämmelser, m.m.

De grundläggande bestämmelserna om lönebidrag finns i förordningen (1984:519) om introduktions- och lönebidrag.

Bidrag lämnas till arbetsgivare för att stimulera denne att bereda anställning åt sådana arbetshandikappade för vilka andra åtgärder inte lämpligen kan vidtas för att underlätta en arbetsplacering. Under budgetåret 1988/89 uppgick antalet personer i anställning med lönebidrag till ca 47 000. Därutöver hade uppemot 10 000 personer anställningar för vilka utgick introduktionsbidrag eller särskilt lönebidrag.

Till statliga myndigheter och försäkringskassor samt till allmännyttiga organisationer utgår utan tidsbegränsning lönebidrag med 100 % resp. 90 % av lönekostnaden. Regeringen kan föreskriva att lönebidrag med 100 % av lönekostnaden skall utgå även till andra arbetsgivare än de nämnda. Hitintills har årligen särskilda antalsramar fastställts för bidrag till arbetsgivare, som angetts i det föregående. För innevarande budgetår är ramen 5 792 platser för vilka lönebidrag lämnas med hela lönekostnaden. Motsvarande siffra för lönebidrag med 90 % av lönen är 15 100. För andra arbetsgivare utgår 50 % av lönekostnaden i två år och 25 % av samma kostnad i ytterligare två år. Viss möjlighet att förlänga bidragstiden finns. Under sådan tid utgår likaledes bidrag med 25 % av lönekostnaden.

I budgetpropositionen (bil. 12 s. 117 f.) föreslås — mot bakgrund av en gjord utvärdering av lönebidraget och av försök med flexibla lönebidrag vid vissa länsarbetsnämnder som redovisats av AMS (se avsnitt nedan) — att flexibla lönebidrag införs generellt fr.o.m. nästa budgetår. Förslaget innebär bl.a. följande. De nuvarande bestämmelserna om vilka bidragsnivåer som skall tillämpas för skilda kategorier arbetsgivare upphävs. I stället skall bidragsnivån fastställas med hänsyn till den sökandes behov och förutsättningar beträffande arbetsförmåga och graden av funktionsnedsättning. Bidragets storlek skall således inte bestämmas av arbetsgivarens möjligheter att svara för lönekostnader utan av den arbetshandikappades förutsättningar. Lönebidrag skall kunna lämnas upp till 100 % av lönekostnaden för den arbetshandikappade.

I budgetpropositionen anför arbetsmarknadsministern bl.a. följande.

Ett system med flexibla lönebidrag måste medföra att arbetsgivare, som idag får höga lönesubventioner på sikt får räkna med genomsnittligt lägre bidrag. Ibland förs fram en oro för att ett flexibelt lönebidrag skulle medföra att de, som nu är anställda hos myndigheter och organisationer med en hög subventionsnivå, riskerar att förlora sina arbeten, därför att arbetsgivarna inte kan betala en större del av lönekostnaden än de gör idag. För egen del utgår jag från att arbetsförmedlingarna kommer att agera på ett sådant sätt att enskilda människor inte skall behöva råka illa ut. Förmedlingarna har alla förutsättningar att bedöma de arbetsmarknadsmässiga konsekvenserna för de berörda anställda, när de tar upp överläggningar om flexibla lönebidrag.

De nuvarande volymbegränsningarna som gäller för lönebidrag på högre nivåer föreslås upphävida som en följd av att förslagsanslaget till lönebidrag förändras till ett reservationsanslag. Med ett flexibelt lönesystem kommer volymerna i stället att bestämmas av medelstillelningen och av arbetsförmedlingens och arbetsmarknadsinstitutets förmåga att förhandla om bidragsnivån.

Här bör slutligen nämnas att arbetsmarknadsministern anför att beslut om lönebidrag bör avse en begränsad tid, högst fyra år, och regelbundet omprövas. Hon anger att AMS uttalat att man har för avsikt att ompröva bidraget efter ett år och vid förlängning av bidragsperioden minst vartannat år.

Tidigare riksdagsuttalanden

Frågan om införande av flexibla lönebidrag har varit aktuell under flera år och arbetsmarknadsutskottet har vid en rad tillfällen uppmärksammat de problem som kan uppstå för främst kultursektorn vid införandet av sådana bidrag. Även i budgetpropositionen har sådana problem uppmärksamrats då lönebidragsfrågor behandlats. Eftersom detta yttrande riktar sig till arbetsmarknadsutskottet, kan kulturutskottet i detta sammanhang begränsa sig till att erinra om riksdagsbehandlingen förra året (beträffande tidigare budgetbehandling, se främst bet. 1986/87:AUII, bet. 1987/88:AUII och bet. 1988/89:AUI2).

I budgetpropositionen 1990 (prop. 1989/90:100, bil. 12 s. 104) avvisades förslag av AMS om att redan för innevarande budgetår införa flexibla lönebidrag. Därvid hänvisades till att regeringen i sina direktiv till AMS inför styrelsens arbete med anslagsframställningen inför treårsbudgetperioden 1991/92—1993/94 begärt en prövning och bedömning av vilka effekter en generell tillämpning av flexibla lönebidrag skulle få. I direktiven uppmärksammades också bl.a. det förhållandet att vissa myndigheter främst sysselsätter ett jämförelsesvis stort antal personer med lönebidrag. AMS skulle, i samarbete med statskontoret, belysa konsekvenserna för de mest berörda verksamheterna av en omläggning till flexibla lönebidrag. Arbetsmarknadsministern ansåg att ett system med flexibla lönebidrag borde övervägas i samband med att AMS övergår till treåriga budgetperioder, dvs. fr.o.m. budgetåret 1991/92. Vidare anförde hon följande (s. 105).

Ett förslag om förändringar kan då grundas på erfarenheterna av den pågående försöksverksamheten. Också AMS framställning med de särskilda redovisningar, som regeringen har begärt, kan bli ett viktigt underlag vid utformningen av ett förslag om flexibla lönebidrag.

Ett ytterligare skäl att avvakta med förslaget är, att förändringar av det nuvarande lönebidragssystemet får effekter för ett stort antal myndigheter, institutioner och ideella organisationer. Det finns skäl att anta att antalet platser med kontinuerligt högt bidrag hos dessa arbetsgivare i många fall kommer att minska i ett längre tidsperspektiv. Det är enligt min mening önskvärt att de ges rådrum och möjlighet att anpassa sin planering till ändrade förutsättningar.

I sitt av riksdagen godkända betänkande 1989/90:AU12 (s. 17) anförde arbetsmarknadsutskottet — efter att i ett tidigare avsnitt ha redovisat innehållet i de motioner som anges i texten — följande.

Som redan nämnts tar några motioner upp frågan om *effekterna av flexibla lönebidrag för kultursektorn och allmännyttiga organisationer*. Yrkandena i dessa motioner och de synpunkter som ligger bakom dem har refererats i det föregående.

Ett system med flexibla lönebidrag kommer som redan konstaterats att påverka situationen för arbetsgivare som i dag får bidrag motsvarande hela eller nästan hela lönekostnaden för de handikappade. För dessa arbetsgivare kommer det nya systemet att innebära att de i fortsättningen får räkna med lägre lönesubventioner. Om det nya bidragssystemet inte medger en sådan utveckling kommer ju de flexibla lönebidragen att i verklig mening endast omfatta privata arbetsgivare samt kommuner och landsting, medan staten och de allmännyttiga organisationerna som hittills tilldelas lönesubventioner på maximal nivå utan avseende på skiftande svårighetsgrad i de anställdas arbets hinder.

Man kan dock inte bortse från att en omläggning av denna innebörd kommer att vålla svårigheter för de statliga och allmännyttiga arbetsgivarna, som i dag tillsammans sysselsätter merparten av de lönebidragsanställda. Därför är det tillfredsställande att AMS i samråd med statskontoret även skall belysa konsekvenserna av bidragsomläggningen för de mest berörda verksamheterna. Med hänvisning till det uppdraget och till ställningstagandet ovan beträffande tidpunkten för övergången till ett nytt system anser utskottet att det inte är behövligt att nu ta ställning till konsekvenserna i de i motionerna angivna hänseendena. Utskottet förutsätter att frågeställningarna kommer att få övervägas

närmare i samband med att riksdagen tar ställning till det av regeringen förutskickade förslaget till ett nytt bidragssystem. Med hänsyn härtill anser utskottet att riksdagen inte behöver vidta någon åtgärd med anledning av yrkandena i de i sammanhanget aktuella motionerna A221 (vpk), A245 (fp), A246 (s), A268 (s) och A272 (fp).

När det gäller yrkandet i motion A267 (m) om *överföring av lönebidragsmedel till kulturhuvudutöeln* anser utskottet liksom i fjol, då ett liknande yrkande behandlades av utskottet, att resursknapphet inom den angivna samhällssektorn inte bör tas till intäkt för att minska insatserna för arbetshandikappade. Motionen avstyrks.

AMS rapport inför treårsbudgeten

I AMS rapport inför treårsbudgeten 1991/92—1993/94 (En starkare arbetsförmedling. Resultat och ambitioner) anføres om flexibelt lönebidrag för arbetshandikappade i ett underavsnitt till huvudavsnittet Framtidsanalys bl.a. följande (s. 127).

AMS anser det angeläget att även fortsättningsvis ta vara på de arbetstillfällen för arbetshandikappade som finns såväl vid statliga myndigheter som inom allmännyttiga organisationer. På den statliga sidan torde en övergång till flexibla lönebidrag främst innebära markanta ekonomiska förändringar för kultursektorn.

För att trygga anställningarna för de personer som redan vid införandet av ett flexibelt lönebidrag har lönebidragsanställning vid kulturinstitutioner eller vid allmännyttiga organisationer bör lönebidragsnivån för dessa enskilda personer inte ändras. Om institutionerna resp. organisationerna har intresse av att ändra bidragen för dessa personer ska naturligtvis detta kunna göras. Vid nyanställningar bör dock systemet med flexibelt lönebidrag tillämpas.

För de aktuella kulturinstitutionerna finns det dock skäl att överväga om dessa framöver inte skulle få sina reguljära anslag förstärkta för att bli kompenserade för bortfallet med de 100-procentiga lönebidragen. Därmed skulle även i en framtid arbetshandikappade kunna vara aktuella för lönebidragsanställningar — men med flexibla bidrag — vid dessa institutioner.

I princip alla allmännyttiga organisationer kan idag anställa personer med 90 procents lönebidrag. Bidragen är således en form av organisationsbidrag som kan utgå även till de organisationer som har en mycket god ekonomi. I de fall när arbetsförhållandena är särskilt lämpliga för en arbetshandikappad person vid en allmännyttig organisation med sämre ekonomiska förhållanden bör arbetsförmedlingen — efter ett införande av flexibla lönebidrag — kunna gå upp till nuvarande 90 procent i bidrag.

I rapporten finns vissa statistiska uppgifter om statliga myndigheter med många lönebidragsanställda (s. 100). Vissa av uppgifterna återges i följande avsnitt.

Vissa statistiska uppgifter

Av arbetsmarknadsstyrelsen i det föregående nämnda rapport inför treårsbudgeten framgår bl.a. följande.

Budgetåret 1988/89 uppgick det totala antalet personer i anställningar med lönebidrag (utom särskilt lönebidrag) till 46 929. Fördelningen

mellan arbetsgivare var följande: staten m.fl. 6 772; allmännyttiga organisationer 19 077; kommun/landsting 8 340; enskilda företag 12 615; annan eller okänd arbetsgivare 124.

I rapporten konstateras att den största andelen lönebidragsanställda inom den statliga sektorn finns inom kulturområdet. Detta framgår av följande lista över de tio myndigheter som har flest lönebidragsanställningar i förhållande till det totala antalet anställda (procenttalen anger hur många procent av de anställda för vilka lönebidrag utgår).

1. Landsarkiven	47 %
2. Arkitekturmuseet	33 %
3. Naturhistoriska riksmuseet	30 %
4. Statens musiksamlingar	27 %
5. Sjöhistoriska museet	23 %
6. Riksarkivet	21 %
7. Försvarshistoriska museerna	17 %
8. Handelsflottans kultur- och fritidsråd	17 %
9. Nordiska Afrikainstitutet	15 %
10. Kungliga biblioteket	15 %

Bla. följande institutioner jämföras enligt beslut av regeringen med statliga myndigheter i lönebidragshänseende (bidrag med 100 %), nämligen Nordiska museet 29 %, Tekniska museet 40 %, Riksställningar 3 %, Apte 19 % och Föremålsvärden i Kiruna 38 %.

Då det gäller statliga lönebidrag har kulturutskottet tillgänglig statistik avseende statliga lönebidrag den 1 mars 1989 för personer anställda hos centrala myndigheter och en rad andra myndigheter. Enligt vad utskottet inhämtat har kulturinstitutionerna tagits med i största möjliga utsträckning. Statistiken omfattar myndigheter med totalt 184 402 anställda. Av dessa var 4 264 lönebidragsanställda. Statistiken omfattar således grovt räknat två tredjedelar av de statligt lönebidragsanställda. Statistiken omfattar samtliga de myndigheter inom kultursektorn som enligt det ovan sagda har högst andel lönebidragsanställda. Antalet lönebidragsanställda var följande, varvid det totala antalet anställda anges inom parentes: riksarkivet 33 (156), landsarkiven 132 (278), talboks- och punktskriftsbiblioteket 4 (82), statens konstmuseer 8 (238), naturhistoriska riksmuseet 69 (230), etnografiska museet 5 (55), sjöhistoriska museet 26 (114), statens musiksamlingar 20 (73), Arkitekturmuseet 6 (18), riksantikvarieämbetet och statens historiska museer 51 (576) och statens konstnär 1 (12). Det totala antalet lönebidragsanställda vid dessa myndigheter var således 355, vilket motsvarar 16,7 % av det totala antalet anställda (1 832). Här bör också nämnas motsvarande siffror för de försvarshistoriska museerna, nämligen 14 (81) och kungl. biblioteket, nämligen 41 (281).

Av statistik som utskottet inhämtat från statens kulturråd framgår att vid läns museerna utgjorde år 1989 antalet årsverken med lönebidrag 387,56 av totalt 1 370 årsverken eller således 28,3 %.

I fråga om ett antal av folkrörelsearkiven har utskottet inhämtat uppgifter rörande lönebidragsanställda år 1989 eller 1990. Dessa arkiv har regelmässigt mycket få anställda och i många fall med en hög andel lönebidragsanställda. Som exempel på relationen mellan antalet lönebidragsanställda och det totala antalet anställda (anges inom parentes) på sådana arkiv kan nämnas siffrorna följande arkiv, nämligen Västerbotten 8 (12), Jönköping 1,5 (3,5), Kronoberg 1 (2), Uppsala 1 (5), Gävleborg 2 (5).

Utskottet

Innehållet i merparten av motionerna kan i stark sammanfattning beskrivas på följande sätt. Den i propositionen föreslagna förändringen av reglerna för lönebidragen bygger på en riktig princip. För de statliga kulturinstitutionerna och för många allmännyttiga organisationer — läns museerna och andra institutioner inom kultursektorn samt folkrörelseorganisationer — bör emellertid en övergång till flexibla lönebidrag inte göras förrän en utvärdering av effekterna för institutionerna och organisationerna gjorts. Arbetsmarknadsutskottet utgick förra året från att en sådan konsekvensanalys skulle göras men det har ännu inte redovisats någon analys.

Vissa av motionskraven har en sådan utformning att det direkt eller indirekt förutsätts att den föreslagna reformen skall anstå i vart fall på de här aktuella sektorerna tills förslag också kan läggas fram om kompensation till institutionerna och organisationerna för de ökade kostnader som uppstår för dem som en följd av reformen.

Beträffande de smärre avvikelser i motionernas innehåll som finns hänvisar utskottet till motionerna.

Det ankommer inte på kulturutskottet att uttala sig i frågan om huruvida det bör införas flexibla lönebidrag. Vad utskottet bör uttala sig om är i första hand konsekvenserna av ett genomförande av regeringsförslaget för institutioner och organisationer inom utskottets beredningsområde. Vidare bör utskottet i fråga om sitt beredningsområde kunna uttala sig om lämplig tidpunkt för ett genomförande av reformen liksom om behovet av övergångsbestämmelser.

Som framgår av motionerna, av de statistiska uppgifter som redovisats i ett föregående avsnitt och inte minst av vad arbetsmarknadsutskottet tidigare anfört är många kulturinstitutioner, statliga och icke-statliga, för sin verksamhet starkt beroende av den arbetsinsats som görs av lönebidragsanställda. Detta gäller naturligtvis i särskilt hög grad institutioner med — i förhållande till antalet övriga anställda — många lönebidragsanställda, nämligen bl.a. landsarkiven och ett stort antal museer, bland dem läns museerna, naturhistoriska riksmuseet, Nordiska museet med verksamheten vid Julita gård och Kulturarvet i Falun

samt Arkitekturmuseet och Tekniska museet. Även folkrörelsearkiven är mycket beroende av de resurser som tillförs arkiven genom de lönebidragsanställdas insatser.

En övergång till flexibla lönebidrag kommer generellt sett att innebära en lägre bidragsnivå för kulturinstitutionerna, och vid vakanser kommer i många fall nuvarande lönebidragsplatser inte att kunna tillsättas inom ramen för institutionernas nuvarande resurser. AMS har gett ett klart uttryck åt uppfattningen att myndigheten är medveten om att det inte kommer att finnas utrymme för kulturinstitutioner, som i dag har rätt till 100-procentiga bidrag, att i fortsättningen anställa personer med lönebidrag om institutionerna inte får sina reguljära anslag förstärkta. Kulturutskottet måste därför — i ett läge då de ekonomiska påfrestningarna på kultursektorn är mycket stora — konstatera att det finns stor risk för att följden av en övergång till flexibla lönebidrag kan bli dels att kulturinstitutioner måste begränsa sin verksamhet, dels att personer som är arbetshandikappade men som har adekvat utbildning eller eljest är lämpade för visst arbete på en kulturinstitution inte kommer att kunna få denna anställning.

Om ytterligare resurser inte kan tillföras kulturinstitutionerna, blir, som kulturutskottet ser det, följden av en övergång till flexibla lönebidrag att den samverkan mellan kultursektorn och arbetsmarknadssektorn, som till ömsesidig båtnad ägt rum under en följd av år, i vart fall starkt begränsas. I realiteten har uppräknningen av de offentliga resurserna till kulturinstitutionerna kunnat begränsas som en följd av de insatser som gjorts av lönebidragsanställda. Utskottet kan nu konstatera att det finns skäl att förändra det nuvarande lönebidragssystemet. Utskottet medger att det varken är möjligt eller lämpligt att på längre sikt lösa kulturinstitutionernas resursbehov genom lönebidragsanställningar. Då det gäller olika samhälleliga insatser måste emellertid, som framgår av arbetsmarknadsutskottets tidigare ställningstagande i fråga om flexibla lönebidrag, det göras en helhetsbedömning med beaktande av att förändringar inom en sektor kan få negativa konsekvenser för en annan.

I den uppkomna situationen visade arbetsmarknadsutskottet förra året stor förståelse för de problem som skulle kunna uppstå för kulturinstitutionerna i samband med övergången till flexibla lönebidrag. Arbetsmarknadsutskottet konstaterade nämligen att det var tillfredsställande att AMS i samråd med statskontoret bl.a. skulle belysa konsekvenserna av en omläggning till flexibla lönebidrag för de mest berörda verksamheterna. Utskottets uttalande i sammanhanget innebar också att det borde ske närmare överväganden om effekterna för bl.a. kultursektorn av flexibla lönebidrag i samband med riksdagens ställningstagande till regeringsförslag på området, dvs. i det nu aktuella ärendet.

Kulturutskottet tvingas nu konstatera att det inte har framlagts någon redovisning som kan anses uppfylla ens lågt ställda krav på konsekvenserna av flexibla lönebidrag för kultursektorn, dvs. den sektor som oomtvistligt är mest berörd av omläggningen av bidragssystemet. Detta är inte acceptabelt. Riksdagen godtog arbetsmarknadsut-

skottets förslag i angivna del och såväl myndigheter som arbetsmarknadsutskott och kulturutskott hade därför befogad anledning utgå från att det inte skulle läggas fram förslag till flexibla lönebidrag som skulle avse även kultursektorn utan att en konsekvensanalys av angivet slag presenterats.

Kulturutskottet anser på grund av det anförda att beslut i frågan om flexibla lönebidrag på kultursektorn inte bör fattas förrän den förutskickade analysen föreligger. Utan en sådan analys är det inte möjligt för kulturutskottet — och inte heller för regeringen — att göra bedömningar av var de mest angelägna förstärkningsbehoven finns, eftersom det inte är möjligt att endast på grundval av statistiska uppgifter dra några säkra slutsatser om hur institutionerna drabbas av förändringen av lönebidragsreglerna. Det framstår också som självklart att en konsekvensanalys måste tas fram i sådan tid att regeringen har möjlighet att beakta den i budgetpropositionen eller kompletteringspropositionen för samma budgetår som ändringen i reglerna träder i kraft. Om så inte sker finns det risk för att resursförstärkningar inte sätts in där de bäst behövs.

Vid sin bedömning av frågan om tidpunkten för införande av flexibla lönebidrag på kultursektorn har utskottet beaktat att antalet personer med lönebidrag inom denna sektor utgör en mycket liten del av det totala antalet personer med lönebidrag. Utskottet hänvisar till de statistiska uppgifter som redovisats i det föregående.

I regeringens förslag om flexibla lönebidrag har inte angivits vad som i bidragshänseende skall gälla i fråga om personer för vilka det utgår lönebidrag vid den tidpunkt, den 1 juli i år, då de nya bestämmelserna är avsedda att träda i kraft. Enligt kulturutskottets mening är det — oavsett om arbetsmarknadsutskottet biträder vad utskottet anfört i det föregående om uppskov med ikraftträdande av de nya reglerna — av stor vikt att det skapas övergångsregler som innebär att det inte sker någon förändring i fråga om lönebidragsnivån för personer som vid ikraftträdandet är anställda vid statliga kulturinstitutioner och kulturinstitutioner som enligt beslut av regeringen jämföras med statliga myndigheter samt läns museer och andra kulturinstitutioner som har 90 % i statsbidrag i egenskap av allmännyttiga organisationer.

Utskottet vill tillägga att det även med en övergångslösning av det slag utskottet förordar, mycket snabbt kan uppstå problem för kulturinstitutioner, eftersom det även på dessa institutioner sker en relativt snabb avgång av lönebidragsanställda. För mycket små institutioner kan det naturligtvis slumpa sig så att problemen bli akuta så snart de nya reglerna trätt i kraft.

Kulturutskottet vill i fråga om andra allmännyttiga institutioner än kulturinstitutioner anföra följande.

Många allmännyttiga institutioner kommer, som bl.a. framgår av vissa av motionerna, att få stora svårigheter att behålla och nyanställa personer med lönebidrag om regeringens förslag genomförs. Institutionerna har ofta begränsade ekonomiska resurser och som AMS framhållit (s. 127 i den ovan angivna rapporten inför treårsbudgeten) är lönebidragen till allmännyttiga organisationer i dag en form av organi-

sationsbidrag. Mot denna bakgrund vill utskottet starkt understryka vad AMS också anför i angivna sammanhang, nämligen att i de fall arbetsförhållandena är särskilt lämpliga för en arbetshandikappad person vid en allmännyttig organisation med sämre ekonomiska förhållanden bör även efter införandet av flexibla lönebidrag sådant bidrag kunna gå upp till nuvarande 90 % av lönen. Utskottet anser också att det är starkt motiverat att generösa villkor skapas i fråga om lönebidrag till personer som vid ikraftträdandet av de nya reglerna är anställda med sådant bidrag. Skälen härför är i allt väsentligt desamma som för kulturinstitutionerna.

Stockholm den 5 mars 1991

På kulturutskottets vägnar

Ingrid Sundberg

Närvarande: Ingrid Sundberg (m), Åke Gustavsson (s), Maja Bäckström (s), Berit Oscarsson (s), Lars Ernestam (fp), Jan Hyttring (c), Anders Nilsson (s), Lars Ahlmark (m), Sylvia Pettersson (s), Erkki Tammenoksa (s), Leo Persson (s), Lars Ahlström (m), Margareta Fogelberg (fp), Stina Gustavsson (c), Alexander Chrisopoulos (v), Kaj Nilsson (mp) och Ingegerd Sahlström (s).

